VALTIONEUVOSTON OIKEUSKANSLERI

Eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnalle

Maa-ja metsätalousvaliokunnan asiantuntijakuuleminen 15.11.2022

OIKEUSKANSLERIN KERTOMUS VUODELTA 2021, K 19/2022 VP

Tässä asiantuntijalausunnossa keskityn eduskunnan valtiosääntöisen tehtävän ja siinä erityisesti maa- ja metsätalousvaliokunnan kannalta merkityksellisiin nostoihin oikeuskanslerin kertomuksesta vuodelta 2021, K 19/2022 vp ja kertomuksen taustalla olevista oikeuskanslerin ja apulaisoikeuskanslerin riippumattomina ylimpinä laillisuusvalvojina tekemistä laillisuusvalvontaratkaisuista ja -toimenpiteistä.

Eduskunnan valtiosääntöiseen tehtävään liittyviä nostoja rakenteellisen laillisuusvalvonnan näkökulmasta

Oikeuskanslerin kertomuksen käsittelyn eduskunnan erikoisvaliokunnissa ja siten tämän asiantuntijalausunnon tarkoituksena on saattaa eduskunnan tietoon sen valtiosääntöisten tehtävien lainsäätäjänä kannalta merkittävimpiä tietoja perus- ja ihmisoikeuksien sekä yleensä oikeuksien toteutumisesta ja sen esteistä sekä lain noudattamisesta ja lainsäädännössä olevista puutteista ja kehittämistarpeista.

Valtioneuvoston oikeuskanslerista annetun lain 7 §:n mukaan oikeuskanslerilla on oikeus tehdä ehdotuksia säännösten ja määräysten kehittämiseksi ja muuttamiseksi, jos valvonnassa on havaittu niissä puutteita tai ristiriitaisuuksia tai jos ne ovat aiheuttaneet oikeudenkäytössä epätietoisuutta tai eriäviä tulkintoja. Oikeuskanslerin kertomusmenettelyssä ja tässä asiantuntijalausunnossa tuodaan eduskunnan valtiosääntöisen tehtävän vuoksi erityisesti esille säännösten tai niiden soveltamisen puutteita ja ristiriitaisuuksia sekä muita rakenteellisia oikeuksien toteutumiseen vaikuttavia seikkoja.

PL 20, 00023 Valtioneuvosto Puhelin 0295 16001 kirjaamo.okv.@gov.fi

www.oikeuskansleri.fi

Molempien ylimpien laillisuusvalvojien, **valtioneuvoston oikeuskanslerin ja eduskunnan oikeusasiamiehen toimivaltaan ja tehtäviin sekä toimintatapaan kuuluu laillisuusvalvonnan rakenteellinen näkökulma**. Rakenteellinen laillisuusvalvonta kohdentuu erilaisten rakenteellisten tekijöiden vaikutuksiin oikeuksien tasapainoiseen toteutumiseen ja siinä oleviin ongelmiin. Tällaisia rakenteellisia ongelmia voivat olla esimerkiksi **puutteellinen tai ristiriitainen lainsäädäntö, puutteellinen ministeriön ohjaus, ongelmat hallinnonalojen ja viranomaisten johtamisessa, sisäisessä valvonnassa ja resursoinnissa sekä tietojärjestelmissä**. Tuomioistuinten ja hallinnon **toimintakulttuurit ja -tavat** voivat myöskään joko edistää tai olla esteenä oikeuksien tasapainoiselle toteutumiselle. Oikeuskanslerin laillisuusvalvonnassa on jo pidempään ollut painopisteenä ja erityisenä teemana tällaisiin rakenteellisiin seikkoihin huomion kiinnittäminen. Oikeuskanslerin laillisuusvalvonta täydentää perustuslain 3 §:n mukaan riippumattomien tuomioistuimien ja muiden lailla perustettujen riippumattomien oikeudenkäyttöelinten antamaa oikeussuojaa. Tuomioistuinmenettely on oikeussuojan antamisessa ensisijaista ylimpien laillisuusvalvojien laillisuusvalvontatoimiin ja erityisesti kantelumenettelyyn nähden. Oikeuskanslerin kertomuksessa ja sen mukaisesti tässä asiantuntijalausunnossa pyritään tuomaan esille oikeuksien ja kansanvalvaisen oikeusvaltion tasapainoisen toteutumisen rakenteellisia kysymyksiä.

Oikeuskanslerin eduskuntakertomuksen käsittelyn tarkoituksena ei sen sijaan ole perustuslakivaliokunnan painottaman laillisuusvalvonnan riippumattomuuden johdosta yksittäisten laillisuusvalvontaratkaisujen käsittely (ks. **PeVM 2/2022 vp,** kappale 3, **PeVM 1/2022 vp**, kappale 2, **PeVM 16/2021 vp**, kappale 18, **PeVM 11/2021 vp**, kappale 13 ja siinä viitatut mietinnöt **PeVM 16/2020 vp**, **PeVM 5/2018 vp**, **PeVM 1/2017 vp**, **PeVM 3/2016 vp**, **PeVM 8/2015 vp**). Niihin viitataan tässä asiantuntijalausunnossani ainoastaan kertomusta tarkemman lisätiedon dokumentoimiseksi.

Oikeuskanslerin **kertomuksen rakenne vastaa vakiintunutta käytäntöä**. Oikeuskanslerin kertomuksen yleiskatsausosassa esitellään oikeuskanslerin tehtävät ja toimivaltuudet sekä tarkastellaan muun muassa Oikeuskanslerinviraston organisaatiota ja taloutta. Kertomuksessa selostetaan oikeuskanslerin toimintaa tasavallan presidentin ja valtioneuvoston virkatointen lainmukaisuuden valvonnassa, perus- ja ihmisoikeuksien valvontaa, oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja sen osana asianajajien, julkisten oikeusavustajien ja luvan saaneiden oikeudenkäyntiavustajien toiminnan valvontaa sekä viranomaisten ja muiden julkista tehtävää hoitavien laillisuusvalvontaa hallinnonaloittain. Kertomuksen loppuun on kerätty tilastotietoja toimenpiteistä ja työtilanteesta. Kertomukseen on otettu erityisiä **teema-artikkeleita sekä tiivistettyjä tietolaatikoita** laillisuusvalvonnan keskeisistä näkökulmista ja havainnoista. Erityisiä teemoja ja teema-artikkeleita ovat vuoden 2021 kertomuksessa edelleen koronaviruspandemian hallinta perus- ja ihmisoikeuksien turvaamisen näkökulmasta (esim. säädösvalmistelu ja ennakollinen säädösvalvonta poikkeusoloissa, kertomuksen s. 42-49) mutta myös valmistautuminen valtioneuvoston oikeuskanslerin ja eduskunnan

oikeusasiamiehen väliseen tehtäväjaon uudistamiseen (oikeuskanslerin kertomuksen s. 35) ja Euroopan unionin ilmoittajansuojelusääntelyn toimeenpanoon (oikeuskanslerin kertomuksen s.36 ja s. 53-55) sekä hallinnon automaatio laillisuusvalvonnan kohteena kertomuksen s. 50-52).

Koronapandemiaan ja lainsäädännön sekä viranomaiskäytäntöjen sekä hallinnon ohjauksen ja johtamisen rakenteiden ja vastuiden ajantasaisuuteen ja selkeyteen liittyvät seikat, joita on laajasti koottu oikeuskanslerin kertomukseen K 19/2022 vp ovat hyvinkin merkityksellisiä maa- ja metsätalousvaliokunnan toimialan kannalta. Koronapandemia oli eläimistä ihmisiin levinnyt tarttuva tauti (zoonoosi) ja tällöin eläimiä, eläinlääkintää, ympäristöterveydenhuoltoa sekä yleensä ruokaa ja ruokaturvallisuutta koskevalla lainsäädännöllä ja viranomaisorganisaatiolla sekä viranomaisyhteistyöllä on erityistä merkitystä yhteiskunnan häiriönsieto- ja palautumiskyvyn eli resilienssin kannalta. Oikeuskanslerin kertomuksiin kootun käsityksen mukaan myös Suomessa on aihetta tarkastella kansallisestikin yhä laajemmin pandemioihin liittyviä ilmiöitä sekä lainsäädännön ja hallinnon kehittämistarpeita kansainvälisesti suositellun integroidun lähestymistavan eli OneHealth –lähestymistavan mukaisesti (ks. tästä erityisesti myös oikeuskanslerin kertomus vuodelta 2020, K 17/2021 vp, erit. s. 12-20 sekä 40 -57).

Oikeuskanslerin ja apulaisoikeuskanslerin puheenvuorot

Vakiintuneen tavan mukaisesti oikeuskanslerin kertomuksen alussa ovat oikeuskanslerin ja apulaisoikeuskanslerin puheenvuorot laillisuusvalvonnan kannalta merkittävistä teemoista.

Valtioneuvoston oikeuskanslerille on perustuslaissa uskottu erityisenä **painopisteenä ylimpään hallitusvaltaan kohdistuva riippumaton laillisuusvalvonta.** Osa tätä tehtävää on **ennakollinen säädösvalvonta ja muu lainvalmistelun laillisuusvalvonta**. Lainvalmistelu on tärkeimpiä valtioneuvoston valtiosääntöisiä tehtäviä. Oikeuskanslerin puheenvuorossa kuvataan nykyiset, pidemmän kehitystyön tuloksena kiteytyneet mutta myös korona-ajan kokemusten ja kritiikin huomioimiseksi sekä suomalaisenyhteiskunnan odotuksiin vastaamiseksi vuonna 2021 tehtyjen muutosten jälkeiset ennakkovalvonnan käytännöt. Puheenvuorossa esitellään **uudistettu toimenpidekynnys puuttua hallituksen esitysten ja asetusehdotusten sisältöön** (oikeuskanslerin kertomus, s. 12- 21).

Oikeuskanslerin laillisuusvalvontakäytännössä on tunnistettu **seitsemän tyyppitapausta** sen suhteen, milloin ja miten nykyisin oikeuskanslerin ennakollisessa säädösvalvonnassa tartutaan puutteisiin hallituksen esityksissä ja asetusehdotuksissa. Tyyppitapaukset ovat: 1) esityksellä ei ole olennaista perustuslakiliityntää ja lainsäätäjällä on laaja harkintavalta, 2) perustuslain kannalta ongelmaton esitys, 3) vakiintuneen perustuslain tulkinnan puitteisiin valmisteltu perustuslain tulkintaa sisältävä esitys, 4) uutta ja jännitteistä perustuslain tulkintaa mutta lainsäätäjän liikkumavaraa sisältävä esitys, jossa hallitus hakee uusia tulkintoja, 5)

säätämisjärjestyskysymyksestä vakiintuneen perustuslain tulkinnan muuttamista avoimesti tavoitteleva hallituksen esitys – demokratiassa hallituksella on ja pitää olla tähän oikeus ja kansanvallassa lainsäätäjällä on harkintavaltaa, 6) perustuslain kannalta olennaisesti puutteellinen esitys ja 7) selvästi perustuslain tai pakottavien EU- tai kansainvälisten velvoitteiden vastainen esitys. (oikeuskanslerin kertomus s. 16-19).

Aikaisempaa herkempi puuttuminen valtioneuvostolle ja sen ministeriöille kuuluvan valmistelun päätteeksi parantaa eduskunnan perustuslakivaliokunnan ja mietintövaliokuntina toimivien erikoisvaliokuntien sekä eduskunnan kokonaisuutena **mahdollisuuksia keskittyä riittävän huolellisesti valmisteltujen hallituksen esitysten perusteella lainsäädäntövallan käyttöön**. Samoin tämä mahdollistaa perustuslakivaliokunnalle parempia edellytyksiä hoitaa sille perustuslain 74 §:ssä säädettyä tehtävää antaa lausuntonsa sen käsittelyyn tulevien lakiehdotusten ja muiden asioiden perustuslainmukaisuudesta ja suhteesta kansainvälisiin ihmisoikeussopimuksiin mahdollisimman asianmukaisten ja lainvalmisteluohjeiden mukaan laadittujen lakiehdotusten suhdetta perustuslakiin ja säätämisjärjestystä koskevien arviointien perusteella ja keskittymisen asioihin, joissa perustuslakivaliokunnan sisällöllinen käsittely on sen tehtävän kannalta tarpeen (hallituksen esitysten säätämisjärjestysperusteluiden merkityksestä, ks. **PeVL 67/2018 vp**, s. 3 ja **PeVL 19/2016 vp**, s. 2—3).

Sovellettaessa tarkennettuja kriteerejä hallituksen esityksen keskeneräisyys todetaan lausunto- tai ennakkotarkastusvaiheessa, josta käytännön esimerkkinä voidaan mainita oikeuskanslerin lausunto koronapassin käytön laajentamisesta **OKV/3449/21/2021**.

Herkempi oikeuskanslerin puuttuminen osaltaan varmistaa sitä, että valtioneuvosto hoitaa sille kuuluvan ja sen vastuulla olevan lainvalmistelun eikä tämä tehtävä valu eduskunnalle ja sen valiokunnille. Oikeuskansleri tai muukaan perustuslakikontrolli ei korvaa tai paikkaa hyvää lainvalmistelua, joka on perustuslain perusteella valtioneuvoston vastuulla.

Oikeuskanslerin ennakkovalvonnan menettelyt nykyään ovat määrämuotoiset ja päätyvät dokumentoituihin kannanottoihin julkisissa asiakirjoissa. Nykyiset oikeuskanslerin menettelyt vastaavat useiden eurooppalaisten oikeusvaltioiden ennakollista perustuslakikontrollia ja muuta lainsäädännön ennakkovalvontaa tekevien riippumattomien valtioelinten - kuten Ranskan ja Hollannin ylimmän hallintotuomioistuimen Conseil d'État'n ja Hollannin valtioneuvoston sekä Ranskan perustuslakineuvoston ja osin Ruotsin Lagrådetin – menettelyitä.

Apulaisoikeuskansleri Mikko Puumalainen käsittelee puheenvuorossaan **laillisuusvalvojan ja median rooleja ja suhdetta**. Laillisuusvalvonta on julkista toimintaa ja sillä on monia yhteyksiä mediaan. Perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisen valvonnassa on käytettävä muitakin tietolähteitä kuin kanteluita. Ammattitaitoinen - erityisesti tutkiva -journalismi voi tuoda esiin asioita, jotka saattaisivat jäädä perinteiseltä laillisuusvalvonnalta piiloon. Apulaisoikeuskansleri

kirjoittaa **ihmiskaupparikosten esitutkinnan viivästyksiä koskevasta omasta aloitteestaan**, joka käynnistyi kanteluiden ja laillisuusvalvojan oman tiedonhankinnan mutta myös median tietojen perustella sekä sen johdosta annetusta huomattavasta ratkaisustaan. Median ja laillisuusvalvojan riippumattomuutensa puitteissa tekemät toimet osaltaan edistivät toisiaan täydentävästi ongelman paljastumista ja ratkaisujen etsimistä.

Apulaisoikeuskanslerin puheenvuoroon liittyy yleisesti huomioarvoinen yksittäinen vuonna 2021 apulaisoikeuskanslerin tekemä laillisuusvalvontaratkaisu koski poliisin ihmiskaupparikosten esitutkinnan viivästyksiä. Viivästykset ja puutteet olivat merkittäviä ja useissa tapauksissa lainvastaisia (**apulaisoikeuskanslerin ratkaisu poliisin ja syyttäjien menettely sekä ihmiskaupan tutkinta, OKV/1233/70/2021, OKV/1956/90/2021**; oikeuskanslerin kertomuksen s.154-155 ja apulaisoikeuskanslerin puheenvuoro, oikeuskanslerin kertomuksen s. 22-28).

KORONAN VAIKUTUKSET VALTIONEUVOSTOSSA, HALLINNOSSA JA LAINKÄYTÖSSÄ SEKÄ YHTEISKUNNASSA

Ajantasaisella yleislainsäädännöllä sekä toimivilla johtamisjärjestelmillä ja varautumisella on suuri merkitys poikkeusoloissa

Valtioneuvoston työskentelyä leimasi koko vuoden koronaviruspandemian torjunta. Hallitus antoi eduskunnalle 246 hallituksen esitystä, joista 57 liittyi suoraan koronavirusepidemiaan ja 15 oli tartuntatautilain muutoksia. Tartuntatautilain nojalla annettiin vuonna 2021 yhteensä 61 valtioneuvoston asetusta. Epidemiaan liittyvät esitykset olivat poikkeuksetta kiireellisiä. Aikaisempi lainsäädäntö osoittautui monin tavoin puutteelliseksi. Valtioneuvoston yleisistunnoista vuonna 2021 yli puolet olivat normaalin viikoittaisen istunnon lisäksi järjestettyjä ylimääräisiä istuntoja. (oikeuskanslerin kertomuksen s. 47).

Valtioneuvoston asetusten osalta kiinnitettiin huomiota niiden pysymiseen asetuksenantovaltuuden puitteissa sekä asetusten perusteluiden riittävyyteen varsinkin toimenpiteiden välttämättömyyden ja oikeasuhtaisuuden osalta ja vaadittiin tarvittaessa merkittäviäkin korjauksia (oikeuskanslerin kertomuksen s. 47 ja seillä viitatut asiat OKV/3200/24/2021 matkustamisen rajoituksista ja OKV/3514/24/2021 poikkeuksista digitaalisen koronatodistuksen käyttöön). Oikeuskanslerin laillisuusvalvontaratkaisuissa painotettiin, että tartuntatautilain nojalla annettujen valtioneuvoston asetusten perusteluissa tulee joka kerta erikseen ja riittävästi perustella perusoikeusrajoitusten välttämättömyys ja oikeasuhtaisuus sekä perusteluissa ja ratkaisuissa tulee myös Euroopan unionin antamat suositukset ottaa painoarvonsa mukaisesti huomioon. Ratkaisussa edellytettiin monipuolista ja avointa perustelemista erityisesti perusoikeusherkissä asiakokonaisuuksissa

(ravintolarajoitukset, matkustamisen rajoitukset, ks. oikeuskanslerin kertomuksen s. 80 ja s. 193- 194, **oikeuskanslerin ratkaisu tartuntatautilain nojalla annetut valtioneuvoston asetukset OKV/1960/10/2020**). Oikeuskanslerin päätöksissä ja ennakollisen säädösvalvonnan lausunnoissa toistuvasti tuotiin esille, että terveysturvallisuustoimet koronaviruksen leviämisen estämiseksi Suomen rajat ylittävässä liikenteessä edellyttävät lainsäädäntötoimia sekä kehotettiin keskeisiä ministeriöitä arvioimaan ja kokoamaan lainsäädännön muutostarpeet. Kannanotoissa tuotiin esille, että perusoikeuksien rajoittamisedellytykset täyttävän lakitasoisen sääntelyn tarpeellisuus on ollut nähtävissä jo loppukeväästä 2020 alkaen ja viimeistään syksyllä 2020, mihin nähden tarvittavan hallituksen esityksen valmistelu oli kestänyt varsin kauan. Hyvän lainvalmistelun periaatteiden mukaan valmistelu on tehtävä huolellisesti ja siihen on varattava riittävästi aikaa sen mukaan kuin esityksen laajuus ja sisältö sitä edellyttävät. Rajat ylittävän liikenteen terveysturvallisuustoimien osalta heräsi kuitenkin kysymys siitä, oliko valmistelu käynnistetty ajoissa ja oliko siihen osoitettu riittävästi voimavaroja. (oikeuskanslerin kertomuksen s. 48-49 ja siellä viitatut oikeuskanslerin ennakollisen säädösvalvonnan lausunto **OKV/1538/21/2021**, sääntely koronaviruksen torjunnasta rajaliikenteessä, ja siinä viitattu oikeuskanslerin päätös rajavalvonnasta koronapandemian oloissa **OKV/61/2020**).

Kertomuksen perusteella koronavuoden opetukset voidaan tiivistää, että poikkeuksellisina aikoina varsinkin tarvitsemme ***ajantasaista, realistista ja riittävän joustavaa yleislainsäädäntöä sekä sille nojaavaa taitavaa mutta yksityisten oikeudet ja hyvän hallinnon turvaavaa lainsoveltamista maailmassa, jossa on yllättäviä riskejä ja paha monella tapaa läsnä***. Moniin pandemian aikana esille tulleisiin sääntelytarpeisiin esimerkiksi matkustamisen ja liikenteen alalla ei ole vielä riittävästi pysyviä ratkaisuja tulevien mahdollisten pandemioiden varalle.

Ennakollisessa säädösvalvonnassa kertomusvuonna tuotiin esille osallisuuden ja hyvän lainvalmistelutavan edellyttämän kuulemisen riittävää toteuttamista. **Perustuslain 2 ja 14 §:ssä säädetään osallistumisoikeuksista ja julkisen vallan velvollisuudesta edistää näiden oikeuksien toteutumista. Kunnilla on perustuslain 121 §:n mukaan itsehallinto ja kuntien tehtävistä on säädettävä lailla**. Tämän vuoksi kuntien kuulemiseen on erityisen korostettu velvollisuus silloin, kun valmistellaan kuntien tehtäviin vaikuttavaa lainsäädäntöä. Sidosryhmien ja kansalaisten kuuleminen lausuntoja pyytämällä on vakiintunut tapa toteuttaa osallistumisoikeuksia lainvalmistelussa. Lausuntoajan pituudesta on ohjeita Säädösvalmistelun kuulemisohjeessa (valtioneuvoston periaatepäätös 4.2.2016). Ohje ei ole oikeudellisesti sitova, mutta se ilmentää osaltaan **perustuslaissa säädettyjen osallistumisoikeuksien periaatteita.** Ohje toimii vertailukohtana arvioitaessa hyvän säädösvalmistelun toimintatapojen noudattamista. Ohjeen mukaan lausuntoaika on vähintään kuusi viikkoa ja laajoissa hankkeissa vähintään kahdeksan viikkoa. Lausuntoaika voi vain perustellusta syystä olla lyhyempi.

Lausuntomenettelyn avulla toteutettavan kuulemisen tavoitteena on selvittää valmisteltavaan asiaan liittyvät erilaiset näkökohdat, vaikutukset ja käytännön toteuttamismahdollisuudet. Kuulemisella on siten tärkeä merkitys siinä, että säädösehdotuksesta muodostuu valmistelussa toteuttamiskelpoinen sekä asiallisesti ja teknisesti asianmukainen. Lausuntoajalla on vaikutusta siihen, miten hyvin perusteltuja ja valmistelua tukevia lausuntoja on mahdollista saada. Säädösehdotuksen laajuus ja siinä säänneltävien asioiden merkitys ovat lähtökohtana tarvittavaa lausuntoaikaa arvioitaessa. Lausuntoajan pituudella on olennainen vaikutus siihen, millaiset mahdollisuudet lausunnon antajilla on saada tieto lausuntopyynnöstä, perehtyä siihen ja laatia asiasta perusteltu kannanottonsa. Jos lausuntoa pyydetään organisaatioilta, joiden sisäinen kannanmuodostus ja päätöksenteko vaativat aikaa, tämä on syytä ottaa lausuntoajan pituudessa huomioon. Puutteet kuulemisessa ja liian kireä aikataulu vaikuttivat osassa asioita heikentävästi lainvalmistelun laatuun (oikeuskanslerin kertomuksen s. 47-49 ja muun muassa siellä viitattu ennakollisen säädösvalvonnan lausunto **OKV/1538/21/2021**, sääntely koronaviruksen torjunnasta rajaliikenteessä).

Koronapandemian vaikutukset näkyivät hallinnon ja lainkäytön laillisuusvalvonnassa vuonna 2021. Koronatilanne on ollut myös ns. ”päällä” eri muodoissaan jo kaksi ja puoli vuotta ja jatkuu vain. Hallintoon ja lainkäyttöön vaikutus tuli hienoisella viiveellä. Työskentelytapojen radikaali ja ennakoimaton muutos ja koronan aiheuttamat uudet tehtävät sitoivat hallinnossa ja lainkäytössä resursseja ja muuttivat tehtävien prioriteetteja. Samoin koronapandemia on laajasti vaikuttanut ihmisten asemaan ja tilanteeseen työelämässä. Nytkin on aihetta palata edellisen oikeuskansleri kertomuksen vuodelta 2020 **K 17/2021 vp** sivulla 52-53 selostettuun **apulaisoikeuskanslerin ratkaisuun toimenpiteet lentoasemilla koronaviruksen torjunnassa keväällä 2020 OKV/433/70/2020**, joka ei saisi päästä unohtumaan. Lentoaseman sekava ja ilman johtoa tapahtunut toiminta mahdollisti dramaattisesti koronatilanteen huonontumisen maaliskuussa 2020. Kuten ratkaisussa selvästi on kirjoitettu, tartuntatautilain mukaan vastuu johtamisesta kuului STM:lle. Se ei ollut silloin asiaan varautunut. ***Työtä sen eteen, että johtamisvastuut ja –järjestelmät sekä varautuminen saadaan kuntoon, täytyy edelleen jatkaa***. Selkeät johtamisjärjestelmät ja hyvä varautuminen suojaavat myös tarpeettomilta puuttumisilta perusoikeuksiin poikkeuksellisissa tilanteissa.

Oikeuskanslerin kertomuksen vuodelta 2021, **K 19/2022 vp** sivulla s. 41 on tiivistetty tilastoja ja luonnehdittu myös koronaan suoraan liittyviä kanteluita. Vaikka monet kantelut eivät ole johtaneet toimenpiteisiin, on kanteluiden perusteella kuitenkin tullut ilmi puutteita ja virheitä, joihin on laillisuusvalvonnassa puututtu ja joita on saatu myös oikaistua. Lisäksi kanteluidenkin perusteella on **korjattu tai lähdetty korjaamaan laajempia rakenteellisia ongelmia**, jotka voivat jatkossakin helposti myötävaikuttaa oikeudenloukkausten syntymiseen. Oikeuskanslerin ja apulaisoikeuskanslerin ratkaisuista ilmenee, että **korona on ollut tai voinut olla osasyynä esimerkiksi asian viipymiseen hallinnossa ja lainkäytössä tai poikkeuksellisissa oloissa syntyneisiin virheisiin**. Laillisuusvalvonnassa tämä on ymmärretty, mutta ”koronaväitettä” ei

ole kuitenkaan sellaisenaan hyväksytty, vaan katsottu sitä osana kokonaisarviointia. Esimerkiksi huomioita on kiinnitetty viivästyksen koronasta riippumattomiin tekijöihin tai viivästyksen vaikutuksiin kantelijan oikeusturvalle.

Karanteenipäätöksiä koskevassa ratkaisussa painotettiin karanteenipäätösten merkittäviä vaikutuksia kohteena olleiden henkilöiden perus- ja ihmisoikeuksiin kuten liikkumisvapauteen ja itsemääräämisoikeuteen, minkä vuoksi myös muutoksenhakuoikeuden turvaaminen oli tärkeää eikä siksi pelkkä suullinen päätöksenteko karanteeniaikana ollut riittävää (oikeuskanslerin kertomuksen s. 210-211, **apulaisoikeuskanslerin sijaisen ratkaisu karanteenipäätösten viipyminen OKV/419/10/2020**). Nyt vuoden 2022 puolella oikeuskansleri on antanut laajemman ratkaisun karanteeni ja eristämispäätöksistä ja edellyttänyt myös lainsäädännön uudistamisen tarkastelua sekä muita rakenteellisia toimia hyvän hallinnon turvaamiseksi jatkossa (**oikeuskanslerin ratkaisu karanteeni- ja eristämispäätökset koronaviruspandemian aikana OKV/419/10/2022**).

Avoimuuden merkitys korostui koronaepidemian aikana

Oikeuskanslerin koronaan liittyvissä ratkaisuissa vuonna 2021 on korostettu avoimen datan ja avoimen tiedon sekä perusteluiden merkitystä. Avoimen datan kysymyksillä on laajasti yhteyksiä myös liikenne- ja viestintävaliokunnan toimialalla. Laillisuusvalvonnassa on toistuvasti noussut teemana esille osallisuus ja avoimuus, joka koskee kaikkia kansalaisia. Suomi on korkean osallisuuden ja avoimuuden yhteiskunta. Tämä näkyy muun muassa vuonna 2021 Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön OECD:n julkaisemasta Suomea koskevasta Civic Space Scan Finland -raportista (https://www.oecd.org/fr/gov/gouvernement-ouvert/civic-space-scan-of-finland-f9e971bd-en.htm). Raportissa käsitellään myös oikeuskanslerin toimintaa avoimuuden ja osallisuuden turvaajana sekä yleensä merkittävänä osana check and balances -järjestelmää. **Hyvästä tilanteesta huolimatta osallisuuden ja avoimuuden hyväksi tarvitaan jatkuvaa työtä ja kehittämistä**.

Oikeuskanslerin ratkaisuissa on korostettu sitä, että **julkisuusperiaatteen tulkinta avoimen datan ja avoimen tiedon kansainvälisten normien ja suositusten mukaisesti** luo edellytyksiä osallistumiselle yhteiskuntaan. Avoimuuden olennainen osa on yhteiskunnallisesti merkittävien ratkaisujen avoin ja dokumentoitu perusteleminen, mihin on puututtu useammassa laillisuusvalvontaratkaisussa. (Oikeuskanslerin kertomuksen s. 48-49 ja 187-188 sekö 192-193, **oikeuskanslerin ratkaisu koronaepidemian hoitoa koskevan päätöksenteon avoimuus OKV/461/70/2020 ja OKV/458/70/2020**)

Maa- ja metsätalousvaliokunnan toimialan laillisuusvalvontaratkaisuja

Maa- ja metsätaloushallintoa koskevia laillisuusvalvontahavaintoja käsitellään oikeuskanslerin kertomuksen s.177 - 178.

Laillisuusvalvontaratkaisussa ovat edellisen vuoden tapaan olleet esillä Tenojoen kalastukseen ja kalakannan sääntelytoimien, Tenojen kalastussopimuksen mukaisen erityislupakiintiön jakamiseen, varaamiseen ja ostamiseen liittyneet kysymykset sekä kalastusoikeuksien sisältö ja Tenojoen järjestelyiden suhde omaisuuden suojaan. Apulaisoikeuskanslerin ratkaisun mukaan kanteluiden perusteella ei ilmennyt sellaista maa- ja metsätalousministeriön tai ELY-keskuksen lainvastaista menettelyä tai velvollisuuksien laiminlyöntiä, joka antaisi aihetta oikeuskanslerin toimenpiteisiin. Tenojoen kalakorvauslain osalta apulaisoikeuskansleri pyysi ajantasaiset tiedot lain täytäntöönpanon etenemisestä. Kyseessä on pitkään kestäneistä prosesseista. Oikeuskanslerin 7.10.2014 antamassa ratkaisussa (**OKV/1/21/2012**) on todettu, että maa- ja metsätalousministeriön asiana on saattaa kalakorvauslain soveltamista koskeva asiaintila alaisessaan hallinnossa sellaiseksi, että kalakorvauslain soveltaminen päästään aloittamaan mahdollisimman pikaisesti ja että järjestelmän toimivuus hyvän hallinnon vaatimusten mukaisesti voidaan jatkossa taata. Nyt apulaisoikeuskanslerin ratkaisua varten saatujen tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että korvaustoimituksia on mahdollista osittain jo suorittaa ja maaoikeuden käsittelyn jälkeen on odotettavissa, että uusia korvaustoimituksia voidaan aloittaa. (**apulaisoikeuskanslerin ratkaisu OKV/1017/10/2020 ja OKV/541/10/2020**)

Useita laillisuusvalvonnan ja demokraattisen päätöksenteon sekä eri oikeuksien ja näkökohtien tasapainottamiseen liittyviä näkökohtia sisältyy oikeuskanslerin kantelun johdosta antamaan ratkaisuun EU:n vieraslajiasetuksen kansallisesta toimeenpanosta (oikeuskanslerin ratkaisu **OKV/1777/10/2021**). Kantelun mukaan vieraslajiasetuksen kansallinen täytäntöönpano ei toteuta EU-asetuksen tavoitteita ja siinä sivuutetaan sekä unionin asettamat, että kansallisen eläinsuojelulain tavoitteet. Kantelun mukaan laiminlyöntejä oli myös metsästyslain muutosta koskevassa valmistelussa. Kantelussa arvosteltiin myös vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta annetun valtioneuvoston asetuksen antamiseen liittyviä seikkoja. Hallituksen esityksen laatimisohjeet jättävät oikeuskanslerin vastauksen mukaan paljon harkintavaltaa asianomaiselle ministeriölle sen suhteen, kuinka laajasti hallituksen esitykseen sisällytetään vaihtoehtojen tarkastelua ja vaikutusarviointia. Oikeuskansleri toteaa antamassaan ratkaisussa, että lakiehdotuksen hyväksymisestä ja sisällöstä päättää viime kädessä eduskunta, joka tarvittaessa selvittää, että säädettävän lain säännökset ovat sopusoinnussa perustuslain kanssa. Oikeuskanslerin tehtäviin ja toimivaltaan ei kuulu puuttua hallituksen esityksen käsittelyyn eduskunnassa eikä siihen, miten eduskunta käyttää lainsäädäntövaltaansa.

Oikeuskanslerin ratkaisun **OKV/1777/10/2021** mukaan Euroopan unionin oikeuden asianmukaisen tulkinnan ja soveltamisen varmistaminen on Euroopan unionin tuomioistuimen tehtävä ja lisäksi Euroopan komissio valvoo unionin säädösten asianmukaista täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Euroopan unionin oikeus antaa paljon harkintavaltaa jäsenvaltiolle ja sen käyttäminen on lainvalmistelussa valtioneuvoston ja viime kädessä eduskunnan harkinnassa. Euroopan unionin oikeuden etusijaperiaatteesta johtuu, että kansallisen lainsäädännön kanssa ristiriitaista unionin oikeuden säännöstä on sovellettava kansallisen lain sijasta silloin, kun ristiriitaa ei voida poistaa tulkinnalla. Valtioneuvoston antama asetus on oikeuskanslerin vastauksen mukaan myös jälkikäteisessä tarkastelussa valtioneuvoston toimivallan ja harkintavallan puitteissa. Oikeuskansleri ei laillisuusvalvojan tehtävässään ota kantaa siihen, onko tietty sääntely paras tapa toteuttaa sen tavoitteet. Lain valmistelleen ministeriön yleisiin tehtäviin kuuluu tältä osin seurata sääntelyn toimivuutta ja ryhtyä tarvittaessa lainsäädäntötoimiin.

LAILLISUUSVALVONNAN TYÖTILANNE

Oikeuskanslerin laillisuusvalvonnan työmäärä on jäämässä selvästi aikaisempaa korkeammalle tasolle. Käsiteltävien asioiden monimutkaisuus ja laadullinen vaikeusaste lisääntyvät edelleen. Pääosin jälkikäteisen laillisuusvalvonnan asioita oikeuskanslerinvirastossa ratkaistiin 3417 laillisuusvalvonta-asiaa eli satakunta asiaa enemmän kuin niitä tuli vireille. Ruuhkautumista on mutta sitä on myös pystytty purkamaan. (tilastot oikeuskanslerin kertomuksen s. 215-226).

Oikeuskansleri Tuomas Pöysti